

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-300/24 - 1

Zaak C-300/24 [Meyervibert]ⁱ

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

26 april 2024

Verwijzende rechter:

Cour de cassation (Luxemburg)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 april 2024

Verzoekende partijen:

MY

IX

Verwerende partij:

Caisse pour l'avenir des enfants

Specifieke feiten van de onderhavige zaak C-300/24:

De verzoekende partijen, moeder en stiefvader van een kind voor wie het recht op kinderbijslag is ingetrokken op grond van de artikelen 269 en 270 van de code de la sécurité sociale (Luxemburgs wetboek sociale zekerheid), zoals gewijzigd bij de wet van 23 juli 2016, wonen samen in Frankrijk.

De aan het Unierecht ontleende middelen zijn identiek in de zaken C-297/24 tot en met C-306/24.

De prejudiciële vragen zijn identiek in alle zaken C-296/24 tot en met C-307/24.

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

De motivering van de verwijzingsbeslissing [met het opschrift „Antwoord van de Cour (de cassation)"] is identiek in alle zaken C-296/24 tot en met C-307/24, met uitzondering van de passage betreffende het bestreden arrest, die in de onderhavige zaak C-300/24 luidt als volgt (blz. 6 en 7 van het verwijzingsarrest):

„Met toepassing van dat criterium heeft de appelrechter ter motivering van het besluit tot intrekking van de kinderbijslag

- impliciet maar noodzakelijkerwijs geoordeeld dat de bewijzen van een tussen de grensarbeider en de moeder van het kind gesloten huwelijk en van een gemeenschappelijke woning van de grensarbeider, zijn echtgenote en het kind noch op zichzelf, noch in combinatie aantoonde dat aan de voorwaarde was voldaan,
- vastgesteld dat de twee biologische ouders beschikten over de middelen om bij te dragen in het onderhoud van het kind, dat de moeder een beroepsactiviteit uitoefende, dat de vader, die een verblijfs- en omgangsrecht had, een geïndexeerde onderhoudsbijdrage van 80 EUR moest betalen op grond van het echtscheidingsvonnis van 2 december 2009, en dat uit het dossier niet bleek van eventuele problemen bij de inning van die bijdrage, om daaruit te concluderen dat *„het de biologische ouders zijn die alle kosten met betrekking tot het onderhoud van het kind voor hun rekening nemen, zonder dat daarvoor een beroep wordt gedaan op [verzoeker tot cassatie]”*,
- verklaard dat aan deze vaststelling niet werd afgedaan door de omstandigheid dat de gemeenschappelijke woning eigendom was van MY en dat deze laatste de elektriciteitsrekening en de verzekering voor het onder begeleiding rijden van het kind betaalde, aangezien *„het feit dat MY incidenteel bepaalde kosten betaalt en het feit dat hij het huis dat de echtelijke woning is, ter beschikking stelt niet alleen aan het kind, maar ook aan zijn echtgenote, niet rechtens genoegzaam aantonen dat hij voorziet in het onderhoud van zijn stiefdochter”*.